

گفت و گو با پیرمحمد ملازهی کارشناس مسائل شبه‌قاره افغانستان؛

تجزیه یا فدرالیسم

طالبان در صورت اجرای طرح حکومت فدرالی، کنترل حدود نیمی از جمعیت افغانستان را به دست خواهد گرفت اما مسئله این است که هیچ اطمینانی وجود ندارد که طالبان به این حد از قدرت قانع شود

ترور ژنرال عبدالرازق به این دلیل بود که طالبان می‌خواهد بگوید قصد دارد از موضع قدرت با آمریکا مذاکره کند نه از موضع ضعف

سرنوشت مشترک

ترامپ و بن سلمان

گفت و گو با علی مراد تحلیلگر مسائل عربستان معامله‌ای سه‌گانه میان ترکیه، عربستان و آمریکا برای جمع کردن پرونده قتل خاشقچی شکل گرفته است

عکس همسفری احمد نیاپناه

هفت‌جمله‌ها

یکشنبه ۲۹ مهر ۱۳۹۷ | ۱۱ صفر ۱۴۴۰ | سال بیست و ششم | شماره ۷۵۰۹ | صفحه ۲۸ | استان‌ها (۴ صفحه) | تهران (۸ صفحه) | راه‌آهن و البرز (۱۰۰ آونام) | ISSN 1735-6386 | Vol.26 | No.7509 | SUN | OCT.21 | 2018

جامعه ایران برای روزهای سخت چقدر آماده است

با گفتارهایی از سعید معیدفر، غلامرضا ظریفیان، حسین جاجرمی و بهروز گرانیپناه

خدا حافظی مردان اقتصاد از دولت

عباس آخوندی و محمد شریعتمداری در نامه‌های جداگانه‌ای خطاب به روحانی از وزارت راه و شهرسازی و صنعت، معدن و تجارت خدا حافظی کردند دولت امروز وزیران جدید خود را به مجلس معرفی می‌کنند تا عصر دیروز ۱۲ نام برای ۴ وزارتخانه مطرح بود

منصب ۲ صفحه‌های ۲ شدند. بعد ۴ را بخوانید

بالاخره نوبت به معرفی وزرای پیشنهادی دولت برای تصدی وزارتخانه‌های کلر، صمت، راه و اقتصاد رسید؛ ۴ وزارتخانه‌ای که در ۲۴ مهر استعفای مجلس را به واسطه استیضاح مجلس یا به دلیل ناسانحه تغییرات خود دولت دچار تلاطم شده است. حسن روحانی رئیس‌جمهور عصر روز گذشته با استعفای عباس آخوندی وزیر راه و شهرسازی و محمد شریعتمداری وزیر صنعت، معدن و تجارت موافقت کرد. بر اساس حکم روحانی محمد اسلامی سرپرست وزارت راه و رضان رحمانی به عنوان سرپرست وزارت صنعت، معدن و تجارت (صمت)

پایان یک پروژه در خاک مانده بزرگراه سیاد بعد از ۲ سال تعطیلی با فعالیت سه‌ماهه شهرداری تهران به بهره‌برداری رسید

دیدگاه

محمد طیبیان، اقتصاددان

اقتصاد آزاد در بند رانت و فساد

تازه‌ترین خبرها در حالی از استعفای عباس آخوندی، وزیر راه و شهرسازی حکایت دارد که حال و روز کنونی اقتصاد کشور به دلیل تحریم‌ها، بی‌ثباتی نرخ ارز، فساد و ناکارآمدی سیستم اداری، رانت خواری، دخالت‌های دولت در اقتصاد در شرایط مناسبی قرار ندارد. اما مسئله اصلی آن است که آیا فقط دولت نمی‌گذارد یا نمی‌خواهد تا بخش خصوصی بزرگ، قوی و رقابتی در کشور شکل بگیرد و فعال باشد؟ چرا که منافع ناشی از دخالت‌های مختلف در اقتصاد تنها مانع موجود بر سر راه حرکت به سمت اقتصاد آزاد نیست و منافع که شکل گرفته از مرز قوه مجریه فراتر می‌رود. برای نمونه یک پرسش مطرح آن است که علت اصلی کشمکش‌ها بر سر موضوعاتی مانند تصویب لایحه CFT چیست، آیا این مناقشات به‌خاطر منافع کشور یا برخی گروه‌های خاص بوده است؟ متأسفانه زور این گروه‌های خاص قابل ملاحظه است و اینکه چنین گروه‌هایی تا کجا خواهند به کشور هزینه تحمیل کرده و قایقی را که خودشان سوار بر آن هستند، سوراخ کنند، مشخص نیست. اما در نهایت خودشان و همه مردم باید هزینه بدهند. علاوه بر آن سازماندهی عمومی شرایط کشور ضروری انگار نپذیر است، وقتی وزیر راه و شهرسازی که بر اساس قانون اساسی عالی‌ترین مقام بخش مسکن کشور است نمی‌تواند با ساز و برگ‌ها یا کسانی که مثلا کاربری پارکینگ را به تجاری با اداری تغییر داده‌اند برخورد کند، چنین شرایطی برای یک مدیر افسردگی ایجاد می‌کند. یک وجه از مسئله آن است که فرد مسئول از طریق برخی قوانین ضعیف و مسئولان توانمند کار کنند. موضوع دیگر آن است که دولت تا چه حد به اقتصاد آزاد پایبند است؟ واقعیت آن است که از زمان دولت شادروان هاشمی رفسنجانی تا کنون و حتی قبل از انقلاب نیز هیچ وقت اینگونه نبوده و پارادایم اقتصاد دولتی در کشورمان پذیرفته و تثبیت شده است. علت آن نیز منافع برخی افراد و گروه‌های سیاسی، رانت‌خواران و ویژه‌خواران بوده است. این در حالی است که برای پیشرفت اقتصاد کشور راهی جز اقتصاد آزاد نداریم و در جهان امروز هیچ کشوری را نمی‌توان پیدا کرد که به جز از راه در پیش گرفتن نظام اقتصاد آزاد پیشرفت کرده باشد حتی کشور چین با نظام سیاسی کمونیستی نیز بر اساس این پارادایم به جلو حرکت می‌کند. با شرایط کنونی هر وزیر یا مسئولی که بخواهد کار کند نیز در نیمه راه بریده و کنار می‌ماند. در واقع ذنبقان اقتصاد دولتی به بهانه‌های مختلف مانع شکل‌گیری سازه‌های مناسبی برای اقتصاد ایران شده‌اند، شرایط به گونه‌ای رقم خورده که اکنون نه تنها به سمت نظام اقتصادی دولتی پیش نمی‌رویم بلکه به سمت اقتصاد غیر قابل تعریف و نامگذاری می‌رویم که یک وجه از این اقتصاد دولتی، وجه دیگر اقتصاد حصولی است که به صورت آزاد با منابع عمومی و بیشتر به نفع افراد و گروه‌های خاص کار می‌کند. علاوه بر آن طی سال‌های اخیر گروه‌هایی شکل گرفته‌اند که شاید بتوان آنان و شیوه کارشان، به علت نحوه کسب در آمد و هزینه مسرفانه و خودنمایی آنان را تحت سرمایه‌های کاری (crony capitalism) نامید که از طریق رانت، ویژه خواری، رشوه، باج‌گیری، قاچاق، زمین‌خواری و ثروت‌های هنگفت کسب می‌کنند. این عنوان ابتدا برای سبک اقتصاد روسیه به کار رفت. با این شرایط در کشورمان به هیچ وجه اقتصاد آزاد و اقتصاد مبتنی بر مکانیسم بازار به معنایی که در کتاب‌ها آمده از قبل انقلاب تا کنون سابقه نداشته و بخشی از این وضعیت ناشی از کوتاهی دولت‌ها و بخش عمده تر آن تقصیر مجالسی است که می‌توان گفت قوه مقننه ضعیف‌ترین عملکرد را بین سه قوه کشور داشته است به نحوی که بخشی از گرفتاری‌های کنونی متبلا قوه مجریه نیز ناشی از تصویب قوانین ضعیف و مشکل‌دار در ایران است. این مشکلات ریشه‌ای به گونه‌ای نیست که به سادگی قابل حل باشد ما می‌توانیم از تیم اقتصادی ضعیف دولت آقای روحانی هم انتقاد کنیم اما در صورتی که تیم اقتصادی قوی‌تری

انتخاب می‌شدن شاید ۵۰ تا ۲۰ درصد شرایط اقتصادی بهتری را شاهد بودیم اما در نهایت شرایط به گونه‌ای است که پارادایمی که باید سیستم حقوقی و قانونی و قوه مجریه از آن تبعیت کند، پارادایم مبتنی بر اقتصاد آزاد نیست.

نگاه

رضا منصور، فیزیکدان و استاد دانشگاه شریف

ساخت ابر رایانه عزم ملی و دولتی می‌طلبد

سخنان اخیر وزیر ارتباطات درباره سوپر کامپیوترها مرا به فکر فرو برد. ایشان از سوپر کامپیوتر دانشگاه امیرکبیر گفتند که در سال ۹۰ ساخته شده و در آن زمان یکی از ۵۰۰ سوپر کامپیوتر برتر دنیا بود. اما به دلیل عدم توسعه، جایگاهش را از دست داده و از این فهرست بیرون رفته است؛ آن هم در حالی که نیاز ما به سوپر کامپیوترها بیشتر شده است.

واقعیت این است که در سال‌های گذشته و حتی همین الان، در بین مسئولان کشور کمتر کسی است که به نیاز فوری ایران به ابررایانه باور داشته باشد. عمده‌ای اینطور فکر می‌کنند که ابررایانه یک دستگاه محاسباتی پیشرفته است و فقط در کشورهای پیشرفته به کار می‌آید؛ در صورتی که مطلقاً چنین نیست. این طرز فکر، ناشی از غلوهایی است که برخی رسانه‌ها می‌کنند و طرز فکر بسیار اشتباهی است. به اعتقاد من، ابررایانه نه تنها برای کشور ما لازم است بلکه یک نیاز فوری محسوب می‌شود.

ابررایانه‌ها فقط مخصوص رشته‌های فیزیک و ریاضی نیستند. به‌طور کلی در پژوهش‌ها و دانشگاه‌های کشور، در تمام رشته‌هایی که به نوعی با محاسبه سرو کار دارند، کاربرد جدی دارند. دانشجویان دوره دکتری ما بدون دسترسی به ابررایانه‌ها عملاً نمی‌توانند بخش‌های مهمی از محاسبات‌شان را انجام دهند. شغل‌ها و صنایع مهمی نیز به‌وجود این شبکه‌های پردازنده قدرتمند نیاز دارند. طراحی خودرو بدون وجود آنها بسیار دشوار است. پژوهش‌های اقلیم‌شناسی و پیش‌بینی‌های هواشناسی به جایی نمی‌رسد و عملاً بخش مهمی از کارهای کشور که به محاسبه ربط پیدا می‌کند، در نبود ابررایانه‌ها دچار مشکل می‌شود.

ابررایانه بنا به نیازی که قرار است برطرف کند، می‌تواند بسیار ساده باشد و به راحتی نیز ساخته می‌شود؛ تا جایی که هم‌اکنون در دنیا یک دانشگاه می‌تواند به‌طور مستقل ابررایانه بسازد یا چند دانشگاه با وصل کردن امکانات‌شان به یکدیگر یک دستگاه با سرعت پردازش بالاتر و توانایی ذخیره اطلاعات بیشتر بسازند. خلاصه اینکه، ابررایانه نیاز به دانشگاهی است؛ کشور که جای خود دارد. صادقانه بگویم، بدون ابررایانه زندگی کردن در یک کشور بسیار دشوار است. در مورد ساخت ابررایانه، هیچ چالش پیچیده‌ای وجود ندارد؛ به‌خصوص در مورد سامانه‌های اولیه‌ای که کشور ما به آن نیاز دارد. پیچیدگی خاصی برای ساخت ابررایانه‌ها نداریم. چنانچه دانشگاه‌های شریف، صنعتی اصفهان و پژوهشگاه دانش‌های بنیادی بیشتر از ۱۰ سال است از انواع ابررایانه‌ها در ابعاد کوچک‌تر استفاده کرده‌اند و تا حدی به نیاز صنعت و دانشگاه پاسخ داده‌اند.

مانع اصلی در ساخت و توسعه سوپر کامپیوترها نبود عزم ملی است؛ در بخش دولتی کشور، عزم ملی برای کارهای جدی کمتر می‌بینیم و گر نه مانع مالی یا فناورانه در این باره نداریم. حتی تحریم‌ها نیز در این زمینه تأثیری ندارد. انجام این کار از سدهای یک صنعت خیلی قدیمی است، دشوارترین قسمت اما وقتی پای سدسازی می‌رسد، پول و امکانات فراهم است و صحبت ابررایانه که می‌شود، می‌گویند نیاز نداریم و بودجه‌ای نیز وجود ندارد.

دشواری در مورد ابررایانه‌های زمانی ظاهر می‌شود که قرار باشد روی کلان داده‌ها و هوش مصنوعی کار کنیم چون در آن زمینه دانشگاه‌های ما به اندازه کافی آمادگی ندارند. بر فرض اگر قرار باشد یک شبکه‌سازی پیچیده، مثل شبکه‌سازی انسان با ابررایانه‌ها را اجرا کنیم، چالش داریم چون هنوز مراحل قدماتی پژوهشی درباره آن را طی نکرده‌ایم. راه‌اندازی سیستمی که بتواند محاسبات پیچیده را انجام دهد، چالش نیست و فقط عزم ملی دولت‌مان را می‌طلبد.

یادداشت

امیر محبیان، استاد دانشگاه

آسیب‌شناسی تغییرات در کابینه

از آن هنگام که کابینه دکتر حسن روحانی با پشتیبانی ضمنی اصلاح‌طلبان استقرار یافت، روشن بود که نوع نگرش وی به ناگزیر از سوی اصلاح‌طلبان تحمل می‌شود و انتقادات گوشه و کنار نسبت به کندی تصمیم‌گیری‌ها از چند گامی به پهنه آشکار سیاسی بروز پیدا می‌کرد. در کابینه دوم روحانی تند انتقادات افزایش یافت؛ اصولگرایان با صراحت و اصلاح‌طلبان گاهی با کنایه و برخی با سخنی تند انتقاداتی را در این زمینه مطرح می‌کردند. تا آنجا که شنیده شد یکی از اقدادانان نزدیک به دولت در نشست اقتصاددانان با رئیس‌جمهور، دولت را بی‌تصمیم، دیرتصمیم و بدتصمیم خوانده است.

بهر روی دولت هم به این کاستی آگاه بود. در ۶ تیرماه ۹۷ رئیس‌جمهوری در جمع مدیران اجرایی تأکید کرد که: «اگر تا امروز به روز هشت ساعت کار می‌کردیم فردا هم به همان سبک، با همان مدیریت سابق هشت ساعت کار کنیم، موفق نمی‌شویم. ما امروز باید به فکر مشاورین جدید باشیم. شرایط ما متفاوت است. ما امروز باید به فکر کارشناس‌های جدید باشیم. از افکار همه استفاده کنیم و وزیر، معاون وزیر، مدیر کل و... باید احساس کنند و باید در عمل نشان دهند که شرایط امروز با دیروز متفاوت است.» در دنباله این موج که به رئیس‌جمهور خود بیان دامن زد، دکتر محمود واعظی در ۲۰ تیرماه تغییرات را تأیید و اظهار داشت که رئیس‌جمهور خود تصمیم‌گیری را خواهد گرفت. این انتظار فزاینده به موجی اجتماعی مبدل شد که تنش‌های اقتصادی و سیاسی و حتی ویژگی‌های نهادی از دگرگونی رخ داد عمده‌ای اعتماد مجلس به برخی وزیران بود که عملاً ارزش تصمیمات دولت در ایجاد رابطه مطلوب با مجلس را زیر سؤال می‌برد. اکنون نیز شایعات و گاهی اخبار اعلام‌شده حاکی از آن است که حتی برای وزیران و معاونان بدون وزیر پیش از ایجاد تغییرات مدیریتی مطلوب، به‌نوعی جابه‌جایی را شاهد خواهیم بود.

نگارنده از آنجایی که به ضرورت ایجاد تصویر مثبت از نظام که مقام معظم رهبری نیز بر ارزش آن تأکید کردند، باور قاطع دارم و می‌گویم که باید استیجاری تغییرات در راستای ایجاد تصویر مثبت از دولت که بخشی بر جسته از حاکمیت جمهوری اسلامی است، تأکید ورزد. از این رو در این راستا بر آنم که:

۱. وضعیت کنونی در دولت و نیز تصویر بدید آمده که به روشنی چندان درخور نیست، بیش از اقدامات تخریبی رقیب، فرآورده ناتوانی مدیریتی برخی وزیران و گاهی ناتوانی‌های ارتباطی با افکار عمومی در بازگفت وضعیت و نیز نشان دادن در دست و درخور پذیرش اقدامات انجام‌شده است.

۲. در صورتی که بر اینده حاصله به هر انگیزه‌ای دلخواه افکار عمومی واقع نشد، عقلا حفاظت از تصویر مثبت دولت حکم می‌کند که کلیت کابینه فداي ناتوانی فرد در ایجاد تصویر مثبت از کارکرد مدیریتی‌اش نشود، چه رسد به آنچه وزیر یا مدیر ارشدی از پایه در انجام وظایف خویش توانایی لازم را نداشته است.

۳. کنار گذاشتن مسئول ارشد یا وزیری از منصب به هر انگیزه‌ای به ویژه پس از مخالفت افکار عمومی یا مخالفت مجلس شورای اسلامی نباید با معرفی دوباره او در پستی مهم‌تر یا بالاتر پاسخ داده شود؛ این کار دقیقاً به معنای اهانت مستقیم به شعور افکار عمومی بوده یا تقابل و یکدندگی با نمایندگان مجلس شورای اسلامی انگاشته خواهد شد. در این صورت به‌خودی‌خود کابینه خود را در برابر واکنش تند افکار عمومی و مجلس شورای اسلامی قرار خواهد داد و هیچ سطحی از بیش‌سیاسی پشتیبان این رفتار نخواهد بود.

۴. لازمه پذیرش تغییر از سوی افکار عمومی، تغییر پیامدهای حاصله یا تغییر چهره‌هاست که نمادی از دگرگونی رویکرد خواهد بود. بنابراین شایسته است دولت به این حقایق که برگرفته از دانش مدیریت برداشت عمومی است توجه شایسته را داشته باشد؛ زیرا در غیر این صورت بی‌اعتنایی به افکار عمومی منجر به پیدایش تصویری منفی از دولت شده و عملاً پشتوانه و سرسرمایه اجتماعی دولت را زیر سؤال خواهد برد؛ اعتباری که در لحظه‌های بزرگ بسیار کارگشا خواهد بود و نبش و نبش بسیار دشواری آفرین.

گفت و گو با علی مراد، تحلیلگر مسائل عربستان سر نوشت مشترک ترامپ و بن سلمان

ترامپ به ما ثابت کرد سر نوشت او و محمد بن سلمان به هم گره خورده است اگر حادثه ترور خاشقچی در زمانی دور از انتخابات سر نوشت‌ساز آمریکا رخ می‌داد هرگز شاهد چنین موج رسانه‌ای بزرگی نبودیم، مخالفان دونالد ترامپ بر اساس منافع انتخاباتی خود از این جنایت استفاده کردند

غنامه میزبه حکمت از بایکوت سینمای اجتماعی ایران ... و این مایه تأسف است

مدیران سازمان سینمایی مایلند جریان‌های خاصی که اتفاقاً مورد حمایت خودشان هم هستند سریعاً ساخت فیلم اجتماعی برونند

کدام فیلم کم‌دی ایرانی توانسته آبرویی برای سینمای ایران به ارمغان بیاورد؟ کدام فیلم از گانی و سفارشی توانسته در رقابت‌های بین‌المللی اسمی در کند؟

کاناپه جمع می‌شود؟

بای حرف‌های کیانوش عیاری بعد از انتشار خبر منتفی شدن اکران «کاناپه» انگار مشکل خود من هستم اما من گوشه‌ای نشستم و فعالیت‌هایم را می‌کنم

بعد از انتشار خبر منتفی شدن اکران «کاناپه» انگار مشکل خود من هستم اما من گوشه‌ای نشستم و فعالیت‌هایم را می‌کنم

عکس همسفری احمد نیاپناه

دیدگاه

محمد طیبیان، اقتصاددان

اقتصاد آزاد در بند رانت و فساد

تازه‌ترین خبرها در حالی از استعفای عباس آخوندی، وزیر راه و شهرسازی حکایت دارد که حال و روز کنونی اقتصاد کشور به دلیل تحریم‌ها، بی‌ثباتی نرخ ارز، فساد و ناکارآمدی سیستم اداری، رانت خواری، دخالت‌های دولت در اقتصاد در شرایط مناسبی قرار ندارد. اما مسئله اصلی آن است که آیا فقط دولت نمی‌گذارد یا نمی‌خواهد تا بخش خصوصی بزرگ، قوی و رقابتی در کشور شکل بگیرد و فعال باشد؟ چرا که منافع ناشی از دخالت‌های مختلف در اقتصاد تنها مانع موجود بر سر راه حرکت به سمت اقتصاد آزاد نیست و منافع که شکل گرفته از مرز قوه مجریه فراتر می‌رود. برای نمونه یک پرسش مطرح آن است که علت اصلی کشمکش‌ها بر سر موضوعاتی مانند تصویب لایحه CFT چیست، آیا این مناقشات به‌خاطر منافع کشور یا برخی گروه‌های خاص بوده است؟ متأسفانه زور این گروه‌های خاص قابل ملاحظه است و اینکه چنین گروه‌هایی تا کجا خواهند به کشور هزینه تحمیل کرده و قایقی را که خودشان سوار بر آن هستند، سوراخ کنند، مشخص نیست. اما در نهایت خودشان و همه مردم باید هزینه بدهند. علاوه بر آن سازماندهی عمومی شرایط کشور ضروری انگار نپذیر است، وقتی وزیر راه و شهرسازی که بر اساس قانون اساسی عالی‌ترین مقام بخش مسکن کشور است نمی‌تواند با ساز و برگ‌ها یا کسانی که مثلا کاربری پارکینگ را به تجاری با اداری تغییر داده‌اند برخورد کند، چنین شرایطی برای یک مدیر افسردگی ایجاد می‌کند. یک وجه از مسئله آن است که فرد مسئول از طریق برخی قوانین ضعیف و مسئولان توانمند کار کنند. موضوع دیگر آن است که دولت تا چه حد به اقتصاد آزاد پایبند است؟ واقعیت آن است که از زمان دولت شادروان هاشمی رفسنجانی تا کنون و حتی قبل از انقلاب نیز هیچ وقت اینگونه نبوده و پارادایم اقتصاد دولتی در کشورمان پذیرفته و تثبیت شده است. علت آن نیز منافع برخی افراد و گروه‌های سیاسی، رانت‌خواران و ویژه‌خواران بوده است. این در حالی است که برای پیشرفت اقتصاد کشور راهی جز اقتصاد آزاد نداریم و در جهان امروز هیچ کشوری را نمی‌توان پیدا کرد که به جز از راه در پیش گرفتن نظام اقتصاد آزاد پیشرفت کرده باشد حتی کشور چین با نظام سیاسی کمونیستی نیز بر اساس این پارادایم به جلو حرکت می‌کند. با شرایط کنونی هر وزیر یا مسئولی که بخواهد کار کند نیز در نیمه راه بریده و کنار می‌ماند. در واقع ذنبقان اقتصاد دولتی به بهانه‌های مختلف مانع شکل‌گیری سازه‌های مناسبی برای اقتصاد ایران شده‌اند، شرایط به گونه‌ای رقم خورده که اکنون نه تنها به سمت نظام اقتصادی دولتی پیش نمی‌رویم بلکه به سمت اقتصاد غیر قابل تعریف و نامگذاری می‌رویم که یک وجه از این اقتصاد دولتی، وجه دیگر اقتصاد حصولی است که به صورت آزاد با منابع عمومی و بیشتر به نفع افراد و گروه‌های خاص کار می‌کند. علاوه بر آن طی سال‌های اخیر گروه‌هایی شکل گرفته‌اند که شاید بتوان آنان و شیوه کارشان، به علت نحوه کسب در آمد و هزینه مسرفانه و خودنمایی آنان را تحت سرمایه‌های کاری (crony capitalism) نامید که از طریق رانت، ویژه خواری، رشوه، باج‌گیری، قاچاق، زمین‌خواری و ثروت‌های هنگفت کسب می‌کنند. این عنوان ابتدا برای سبک اقتصاد روسیه به کار رفت. با این شرایط در کشورمان به هیچ وجه اقتصاد آزاد و اقتصاد مبتنی بر مکانیسم بازار به معنایی که در کتاب‌ها آمده از قبل انقلاب تا کنون سابقه نداشته و بخشی از این وضعیت ناشی از کوتاهی دولت‌ها و بخش عمده تر آن تقصیر مجالسی است که می‌توان گفت قوه مقننه ضعیف‌ترین عملکرد را بین سه قوه کشور داشته است به نحوی که بخشی از گرفتاری‌های کنونی متبلا قوه مجریه نیز ناشی از تصویب قوانین ضعیف و مشکل‌دار در ایران است. این مشکلات ریشه‌ای به گونه‌ای نیست که به سادگی قابل حل باشد ما می‌توانیم از تیم اقتصادی ضعیف دولت آقای روحانی هم انتقاد کنیم اما در صورتی که تیم اقتصادی قوی‌تری

شرکت فروش اموال مازاد بانکها (نام) بزرگ‌تر می‌کند: یکصد و دوازدهمین مزایده املاک مازاد سیستم بانکی کشور

آگهی مزایده عمومی املاک رجوع به صفحه ۱۹

قصران گشت ۸۸۶۹۷۰۸۰ صفحه ۸

8 260641 200359